

اخبار
پاکستان در بز نگاه تاریخی فرصت‌سازی با تکرار خیانت آمریکا؟ تعلات اخیر واشنگتن و اسلام‌آباد در پوشش همکاری‌های نظامی، تجاری و امنیتی، با سابقه‌ای سنگین از خیانت‌های گذشته آمریکا همراه است. از تجربه تلخ پرویز مشرف تا بازی دوگانه با تروریسم، شواهد نشان می‌دهد این روابط می‌تواند تلای راهبردی برای پاکستان باشد. به گزارش روزنویز اعلام وزارت خارجه آمریکا مبنی بر تروریستی شناختن «ارتش آزادی‌بخش بلوچستان» و «الشکر مجید» همزمان با گسترش همکاری‌های نظامی و اقتصادی با پاکستان، پرسش‌های مهمی را ایجاد کرده است. سفرهای مکرر فیلد مارشال سید عاصم منیر به واشنگتن، توافقات تجاری و کاهش تعرفه‌ها، و حتی وعده همکاری نفتی، در ظاهر روابط را گرم‌تر کرده، اما سابقه تاریخی این تعاملات – از کارشکنی در پروژه خط لوله صلح تا حمایت از گروه‌های افراطی – نشان می‌دهد که اهداف آمریکا فراتر از تقویت امنیت پاکستان است. گذشته روابط دو کشور، پر از نمونه‌هایی است که در آن آمریکا پس از بهره‌برداری، وعده‌ها را زیر پا گذاشته است. حمایت از داعش در مرزهای پاکستان، جلوگیری از نزدیکی اسلام‌آباد به چین، و نقش واشنگتن در بی‌ثبات‌سازی داخلی، نمونه‌های آشکار این روند هستند. حتی قرار دادن دو گروه پاکستانی در لیست تروریستی، وقتی با حمایت آشکار از گروه‌هایی مانند داعش، خراسان یا جیش‌الظلم همراه است، بیشتر به یک ابزار فشار و مشروعیت‌بخشی به سایر گروه‌های مخرب شباهت دارد. تجربه سوریه و خارج کردن تحریرالاشام از لیست سیاه برای دینار با جولانی نشان می‌دهد که این رویکرد می‌تواند بخشی از یک عملیات فریب باشد. از سناریوی هند تا پروژۀ تفرقه‌افکنی چرخش آمریکا به سمت پاکستان، همزمان با اختلافات واشنگتن و دهلی‌نو بر سر تعرفه‌ها و روابط هند با روسیه، نشانه‌ای از یک راهبرد تاکتیکی است. همان‌طور که آمریکا هند را به همکاری گسترده با رژیم صهیونیستی سوق داد و هزینه‌های داخلی و خارجی سنگینی بر آن تحمیل کرد، خطر تکرار این مسیر برای پاکستان نیز جدی است. علاوه بر آن، سیاست دیرینه آمریکا در ایجاد شکاف میان کشورهای عضو سازمان‌هایی مانند شانگهای، بریکس و دی‌۵، می‌تواند با بهره‌گیری از جایگاه ژئولیتیکی پاکستان اجرا شود تا مسیرهای همکاری آسیایی را مختل کند. با وجود فشارها، پاکستان تاکنون نشان داده که در حمایت از فلسطین، محکومیت تجاوزات رژیم صهیونیستی و ایستادگی در برابر دیکته‌های آمریکا پایبند است. سفر اخیر رئیس‌جمهور ایران به اسلام‌آباد و تأکید بر همکاری با چین و روسیه، نشانه‌ای از تلاش برای تقویت بلوک شرقی و بی‌اعتنایی به وعده‌های کوتاه‌مدت غربی است. این اصالت می‌تواند سبزی مؤثر در برابر پروژۀ نفوذ و بی‌ثبات‌سازی واشنگتن باشد، به شرط آن که اسلام‌آباد با هوشیاری، تجربه‌های گذشته را چراغ راه آینده قرار دهد.
واکنش عراقی به ترور هدفمند خبر نگاران توسط رژیم صهیونیستی وزیر امور خارجه ایران در واکنش به ترور خبرنگاران فلسطینی توسط رژیم صهیونیستی گفت: این اقدام نشانه وحشت رژیمزنی منزوی و منقور است که در سراسر نقاط جهان نشان می‌دهد که اترگذارای این نهاد زیر سوال است. برنا در این زمینه می نویسد: آنتونیو گوتشر دبیر کل سازمان ملل متحد تبدیل به بی اثرترین مقام عالی جهان در مواجهه با نسل کشی و بحران تمام عیار در نوار غزه تبدیل شده است. سختار و کارکرد سازمان ملل متحد در جریان جنگ اخیر غزه بیش از هر زمان دیگری توسط مخاطبان خاص و عام در نظام بین الملل به چالش کشیده شده است. صورت مسئله مشخص است؛ صدور بیانیه‌هایی که عملاً پشتوانه‌ای برای اجرا ندارند و به راحتی توسط آمریکا، انگلستان و فرانسه وتو می‌شوند، هرگز نمی‌تواند راه حل واقعی برای بحران فلسطین باشد. این موضوع طی ماههای اخیر بارها ثابت شده است. تجربیات اخیر به وضوح نشان داده که سازمان ملل متحد و سازوکارهای آن، نمی‌توانند اقدام مؤثری در راستای تأمین منافع مردم فلسطین انجام دهند. تازه‌ترین نمونه، نمایش شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد بود که در بهترین حالت، می‌توان آن را تنها یک حرکت نمادین در برابر بحران غزه دانست.

علی لاریجانی در نخستین سفر منطقه‌ای خود به عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران، در بغداد با مقامات ارشد عراق از جمله رئیس جمهور، نخست‌وزیر و مشاور امنیت ملی عراق، دیدار کرد و در حضور نخست‌وزیر عراق، تقاهمه‌نامهٔ امنیت مرزی ایران و عراق را با مشاور امنیت ملی این کشور امضا کرد. قاسم الاعرجی در دیدار با لاریجانی گفت: «دولت عراق به طور جدی برای جلوگیری از هرگونه نفوذ امنیتی با هدف تجاوز به هر یک از کشورهای همسایه خود تلاش می‌کند.» لاریجانی نیز «دولت عراق و سیاست خارجی متعادل آن و امنیت و ثبات ناشی از آن در عراق و منطقه» را ستود. دوطرف در این دیدار مهم همچنین اجرای توافقنامه امنیتی امضا شده بین دو کشور را مورد بحث قرار دادند.

به گزارش نور نیوز انتخاب عراق به عنوان اولین مقصد سفر رسمی لاریجانی به عراق، بیانگر اهمیت مولفه‌ها و شاخصه‌های تاریخی، دینی، فرهنگی، اعتقادی و... بسیاری است که در کنار مطالبات دو ملت برای تقویت مناسبات بر اساس ضرورت‌های منطقه‌ای و جهانی، ارتقای این روابط یک ضرورت انکار ناپذیر شده است.

امنیت مشترک، کانون مذاکرات دو کشور

تقارن سفر لاریجانی به عراق با ایام پیادهروی اربعین سالار شهیدان و حضور میلیون‌ها ایرانی در این مراسم در کنار آنکه بیانگر عمق پیوند در مناسبات دو کشور است در عین حال ضرورت هماهنگی در سطوح عالی جهت خدمت رسانی به زائران اربعین را الزام آور می سازد. این هماهنگی‌ها درجالی پیش از این در سطوح وزارت کشور، نهادهای امنیتی و انتظامی و حمل و نقل صورت گرفته است با سفر لاریجانی ابعاد تازه‌ای می‌گیرد که خود بیانگر میزان اهمیت و جایگاهی است که دولت‌های دو کشور در باب ارتباطات فرهنگی و دینی میان ملت‌ها قائل هستند. البته این تعاملات با توجه به حضور زائرانی از سراسر جهان از حوزه دو جانبه خارج شده و به تعامل گسترده برای برگزاری مراسم برای تمامی زائران مبدل شده است چنانکه چندی پیش نیز نشست مشترک وزرای کشور ایران، عراق و پاکستان در تهران برگزار شد.

یکی از مهم‌ترین مسائل مربوط به روابط ایران و عراق، موضوع امنیت متقابل دو کشور است. حضور نیروهای آمریکایی در عراق در کنار جولان برخی از گروه‌های تروریستی در مناطقی از این کشور، می‌تواند تمهید شرایط و تدابیر ویژه امنیتی را ضرورت مضاعف ببخشد. غرب و مشخصاً آمریکا با مداخله نظامی و حمایت از گروه‌های تروریستی به دنبال برهم زدن ثبات ایران و عراق و به طور کلی منطقه غرب آسیاست. تجربه و واقعیات تاریخی نشان می‌دهد که واشنگتن هیچگاه از حمایت و تجهیز تروریست‌ها برای تحت تأثیر قراردادن روابط برادرانه تهران و بغداد دست برنداشته است. غرب همزمان با تقویت تروریسم، به دنبال تضعیف

توان دفاعی کشورهای منطقه از جمله ایران و عراق بوده که تجاوزگری رژیم صهیونیستی و آمریکا به ایران و نیز بمباران سامانه پدافندی عراق و نیز نقضی آنها برای خلع سلاح نیروی مردمی ایجاد شده با فتوای مرجعیت نمودی از این رفتارهاست.

در چنین شرایطی یکی از مهمترین ابعاد سفر لاریجانی، تلاش برای اجرایی شدن توافقنامه امنیتی میان دو کشور است که قطعا در بهبود امنیت طرفین و منطقه نقشی به سزا خواهد داشت. توافق‌نامه همکاری‌های مشترک امنیتی ایران و عراق در اواخر سال ۱۴۰۱ از سوی دریابان علی شمخانی دبیر اسبق شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران و قاسم الاعرجی مشاور امنیت ملی نخست وزیر عراق به امضاء رسید و اکنون با سفر لاریجانی ابعاد گسترده‌تری خواهد گرفت. عراق بر اساس آن توافقنامه در حالی گروه‌های تجزیه طلب و تروریست را از مرزهای ایران دور ساخت که خلع سلاح کامل و برپچیدن هرگونه فعالیت آنها می‌تواند گامی مؤثر در همکاری دو کشور علیه تروریسم باشد. در همین حال اقدام دولت عراق

کار کردهای نظامی و اقتصادی گذر جدید در خاک ارمنستان برای آمریکا و اروپا چیست؟

پس از امضای توافق صلح میان ارمنستان و آذربایجان در حضور

رئیس‌جمهور آمریکا، موضوع ورود ناتو به مرزهای شمالغرب ایران در افکار عمومی و رسانه‌ها پررنگ شد. موضوعی که ریشه در اجاره ۹۹ ساله محورهایی مواصلاتی میان سرزمین اصلی آذربایجان با

جمهوری نخجوان و عبور از خاک ارمنستان دارد.

به گزارش فرارو، آنچه روز جمعه در واشنگتن دی.سی میان نیکول، پاشینیان‌نخست‌وزیر ارمنستان، الهام‌علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان با حضور دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا امضا شد، چارچوبی برای صلح میان ایران و باکوست. توافقی که پیش از این میان وزاری خارجه دو کشور به امضا رسیده بود.

جزئیات این توافق برای تبدیل به قرارداد، همانطور که اخیراً از سوی آذربایجان اعلام شد، میان دو کشور بررسی خواهد شد. اما موضوع ناتو، با توجه به این که در توافق واشنگتن و اظهارات مقامات ایران و آذربایجان وجود ندارد، نیازمند تأمل بیشتر است. ناتو مرزهای ایران را ترک نکرده بود که بخواهد بازگردد.

۷۳ سال همسایگی با ناتو

ایران با یکی از قدیمی‌ترین اعضای ناتو، ۵۳۴ کیلومتر مرز مشترک دارد. ترکیه در سال ۱۹۵۲ در دوران ریاست‌جمهوری جلال بایار، نخستین کشورهایی بودند که به ۱۲ عضو رسمی و ابتدایی ناتو اضافه شدند.

در طول ۷۳ سال گذشته، روابط ایران و ترکیه فرازونشیب زیادی داشته‌است. گاهی رقابت‌ها به خصومت تشیده‌شده و گاه همکاری و منافع مشترک در روابط دو کشور به اختلافات چیره شده است. ۲۲ اسفند ۱۴۰۳، سفیر ایران در ترکیه اعلام کرد که حجم تجارت دو کشور در بهمن ماه این سال از ۱۷.۵ میلیارد دلار عبور کرده است. بنابراین، عوامل مختلفی در این موضوع تأثیرگذار هستند.

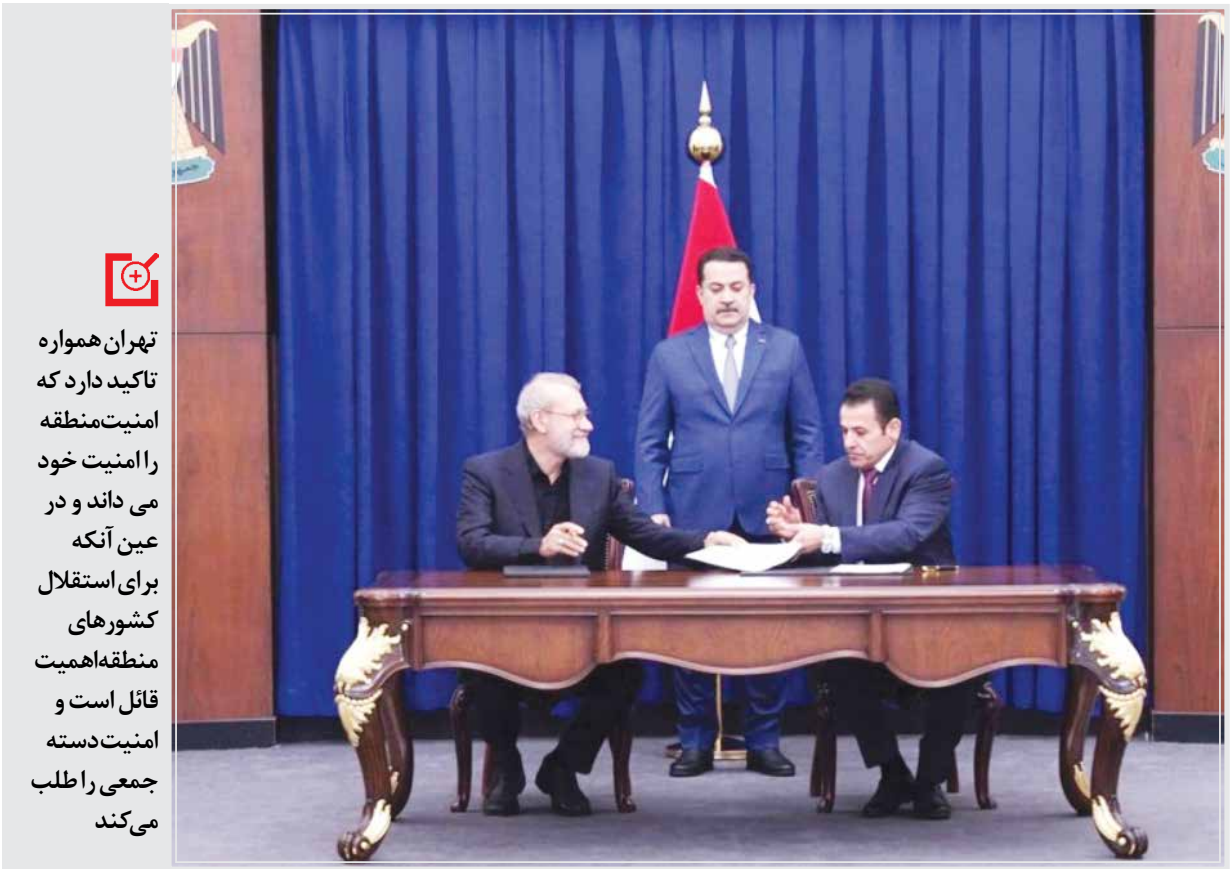
دیگر پایگاه‌های ناتو در منطقه

ارتش ایالات متحده آمریکا محور پیمان آتلانتیک شمالی با ناتو را تشکیل می‌دهد. در کنار آمریکا، کشورهای فرانسه و انگلستان نیز دو قدرت دیگر در این پیمان هستند که در کنار هم سه عضو هسته‌ای ناتو محسوب می‌شوند. ناتو به صورت رسمی پایگاهی ذیل این عنوان در دیگر مناطق جهان ندارد. بلکه کشورها بر اساس توافقات نظامی، در مناطق دیگر از جمله دیگر کشورهای عضو ناتو، پایگاه نظامی دایر می‌کنند.

ابعاد سفر دبیر شورای عالی امنیت ملی به عراق بررسی شد

امنیت منطقه دستور کار سفر لاریجانی

سفر علی لاریجانی به عراق را که در ادامه به لبنان نیز می‌رسد، باید ادامه سیاست همگرایی منطقه‌ای ایران با تکیه بر توسعه مناسبات اقتصادی و سیاسی و امنیت بومی شده ارزیابی نمود؛ سیاستی که قطعا می‌تواند زمینه ساز تحولاتی مهم در روابط دو کشور و معادلات منطقه شود.

توان دفاعی کشورهای منطقه از جمله ایران و عراق بوده که تجاوزگری رژیم صهیونیستی و آمریکا به ایران و نیز بمباران سامانه پدافندی عراق و نیز نقضی آنها برای خلع سلاح نیروی مردمی ایجاد شده با فتوای مرجعیت نمودی از این رفتارهاست.

امنیت مشترک، کانون مذاکرات دو کشور

تقارن سفر لاریجانی به عراق با ایام پیادهروی اربعین سالار شهیدان و حضور میلیون‌ها ایرانی در این مراسم در کنار آنکه بیانگر عمق پیوند در مناسبات دو کشور است در عین حال ضرورت هماهنگی در سطوح عالی جهت خدمت رسانی به زائران اربعین را الزام آور می سازد. این هماهنگی‌ها درجالی پیش از این در سطوح وزارت کشور، نهادهای امنیتی و انتظامی و حمل و نقل صورت گرفته است با سفر لاریجانی ابعاد تازه‌ای می‌گیرد که خود بیانگر میزان اهمیت و جایگاهی است که دولت‌های دو کشور در باب ارتباطات فرهنگی و دینی میان ملت‌ها قائل هستند. البته این تعاملات با توجه به حضور زائرانی از سراسر جهان از حوزه دو جانبه خارج شده و به تعامل گسترده برای برگزاری مراسم برای تمامی زائران مبدل شده است چنانکه چندی پیش نیز نشست مشترک وزرای کشور ایران، عراق و پاکستان در تهران برگزار شد.

یکی از مهم‌ترین مسائل مربوط به روابط ایران و عراق، موضوع امنیت متقابل دو کشور است. حضور نیروهای آمریکایی در عراق در کنار جولان برخی از گروه‌های تروریستی در مناطقی از این کشور، می‌تواند تمهید شرایط و تدابیر ویژه امنیتی را ضرورت مضاعف ببخشد. غرب و مشخصاً آمریکا با مداخله نظامی و حمایت از گروه‌های تروریستی به دنبال برهم زدن ثبات ایران و عراق و به طور کلی منطقه غرب آسیاست. تجربه و واقعیات تاریخی نشان می‌دهد که واشنگتن هیچگاه از حمایت و تجهیز تروریست‌ها برای تحت تأثیر قراردادن روابط برادرانه تهران و بغداد دست برنداشته است. غرب همزمان با تقویت تروریسم، به دنبال تضعیف

کار کردهای نظامی و اقتصادی گذر جدید در خاک ارمنستان برای آمریکا و اروپا چیست؟

پس از امضای توافق صلح میان ارمنستان و آذربایجان در حضور

رئیس‌جمهور آمریکا، موضوع ورود ناتو به مرزهای شمالغرب ایران در افکار عمومی و رسانه‌ها پررنگ شد. موضوعی که ریشه در اجاره ۹۹ ساله محورهایی مواصلاتی میان سرزمین اصلی آذربایجان با

جمهوری نخجوان و عبور از خاک ارمنستان دارد.

به گزارش فرارو، آنچه روز جمعه در واشنگتن دی.سی میان نیکول، پاشینیان‌نخست‌وزیر ارمنستان، الهام‌علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان با حضور دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا امضا شد، چارچوبی برای صلح میان ایران و باکوست. توافقی که پیش از این میان وزاری خارجه دو کشور به امضا رسیده بود.

جزئیات این توافق برای تبدیل به قرارداد، همانطور که اخیراً از سوی آذربایجان اعلام شد، میان دو کشور بررسی خواهد شد. اما موضوع ناتو، با توجه به این که در توافق واشنگتن و اظهارات مقامات ایران و آذربایجان وجود ندارد، نیازمند تأمل بیشتر است. ناتو مرزهای ایران را ترک نکرده بود که بخواهد بازگردد.

۷۳ سال همسایگی با ناتو

ایران با یکی از قدیمی‌ترین اعضای ناتو، ۵۳۴ کیلومتر مرز مشترک دارد. ترکیه در سال ۱۹۵۲ در دوران ریاست‌جمهوری جلال بایار، نخستین کشورهایی بودند که به ۱۲ عضو رسمی و ابتدایی ناتو اضافه شدند.

در طول ۷۳ سال گذشته، روابط ایران و ترکیه فرازونشیب زیادی داشته‌است. گاهی رقابت‌ها به خصومت تشیده‌شده و گاه همکاری و منافع مشترک در روابط دو کشور به اختلافات چیره شده است. ۲۲ اسفند ۱۴۰۳، سفیر ایران در ترکیه اعلام کرد که حجم تجارت دو کشور در بهمن ماه این سال از ۱۷.۵ میلیارد دلار عبور کرده است. بنابراین، عوامل مختلفی در این موضوع تأثیرگذار هستند.

دیگر پایگاه‌های ناتو در منطقه

ارتش ایالات متحده آمریکا محور پیمان آتلانتیک شمالی با ناتو را تشکیل می‌دهد. در کنار آمریکا، کشورهای فرانسه و انگلستان نیز دو قدرت دیگر در این پیمان هستند که در کنار هم سه عضو هسته‌ای ناتو محسوب می‌شوند. ناتو به صورت رسمی پایگاهی ذیل این عنوان در دیگر مناطق جهان ندارد. بلکه کشورها بر اساس توافقات نظامی، در مناطق دیگر از جمله دیگر کشورهای عضو ناتو، پایگاه نظامی دایر می‌کنند.

در اجرای مصوبه پارلمان مبنی بر اخراج نیروهای آمریکایی پس از ترور سردار شهید قاسم سلیمانی و ابومهدی المهندس امری مهم و ضروری در شرایط کنونی است.

منطقه و الزام همگرایی

نکته مهم دیگر آنکه ایران و عراق به عنوان دو کشور بزرگ منطقه تلاش دارند تا نقشی مؤثر در تحقق صلح و ثبات در منطقه ایفا نمایند و در این راستا نیز ابتکار عمل‌های مشترکی را به صورت دو جانبه و یا در سازمان همکاری اسلامی و مجامع جهانی اجرا کرده‌اند. در مقطع کنونی که رژیم صهیونیستی با حمایت‌آمریکا به تشدید نسل کشی در غزه می‌پردازد، آمریکا به دنبال توطئه خلع سلاح نیروهای مردمی و مقاومتی کشورهای منطقه برای آسیب‌پذیرسازی تمام کشورهای منطقه در برابر رژیم صهیونیستی است.

در شرایطی که وضعیت سوریه در حالتی ناپایدار و بحرانی قرار دارد و طرح تجزیه آن هر روز گسترده‌تر می‌شود و تحریم‌ها و تعرفه‌ها تجاری آمریکا علیه بسیاری از کشورهای مستقل اعمال می‌شود، همکاری

ناتویشت مرزهای ایران

پس از امضای توافق صلح میان ارمنستان و آذربایجان در حضور

رئیس‌جمهور آمریکا، موضوع ورود ناتو به مرزهای شمالغرب ایران در افکار عمومی و رسانه‌ها پررنگ شد. موضوعی که ریشه در اجاره ۹۹ ساله محورهایی مواصلاتی میان سرزمین اصلی آذربایجان با جمهوری نخجوان و عبور از خاک ارمنستان دارد.

به گزارش فرارو، آنچه روز جمعه در واشنگتن دی.سی میان نیکول، پاشینیان‌نخست‌وزیر ارمنستان، الهام‌علی‌اف، رئیس‌جمهور آذربایجان با حضور دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا امضا شد، چارچوبی برای صلح میان ایران و باکوست. توافقی که پیش از این میان وزاری خارجه دو کشور به امضا رسیده بود.

جزئیات این توافق برای تبدیل به قرارداد، همانطور که اخیراً از سوی آذربایجان اعلام شد، میان دو کشور بررسی خواهد شد. اما موضوع ناتو، با توجه به این که در توافق واشنگتن و اظهارات مقامات ایران و آذربایجان وجود ندارد، نیازمند تأمل بیشتر است. ناتو مرزهای ایران را ترک نکرده بود که بخواهد بازگردد.

۷۳ سال همسایگی با ناتو

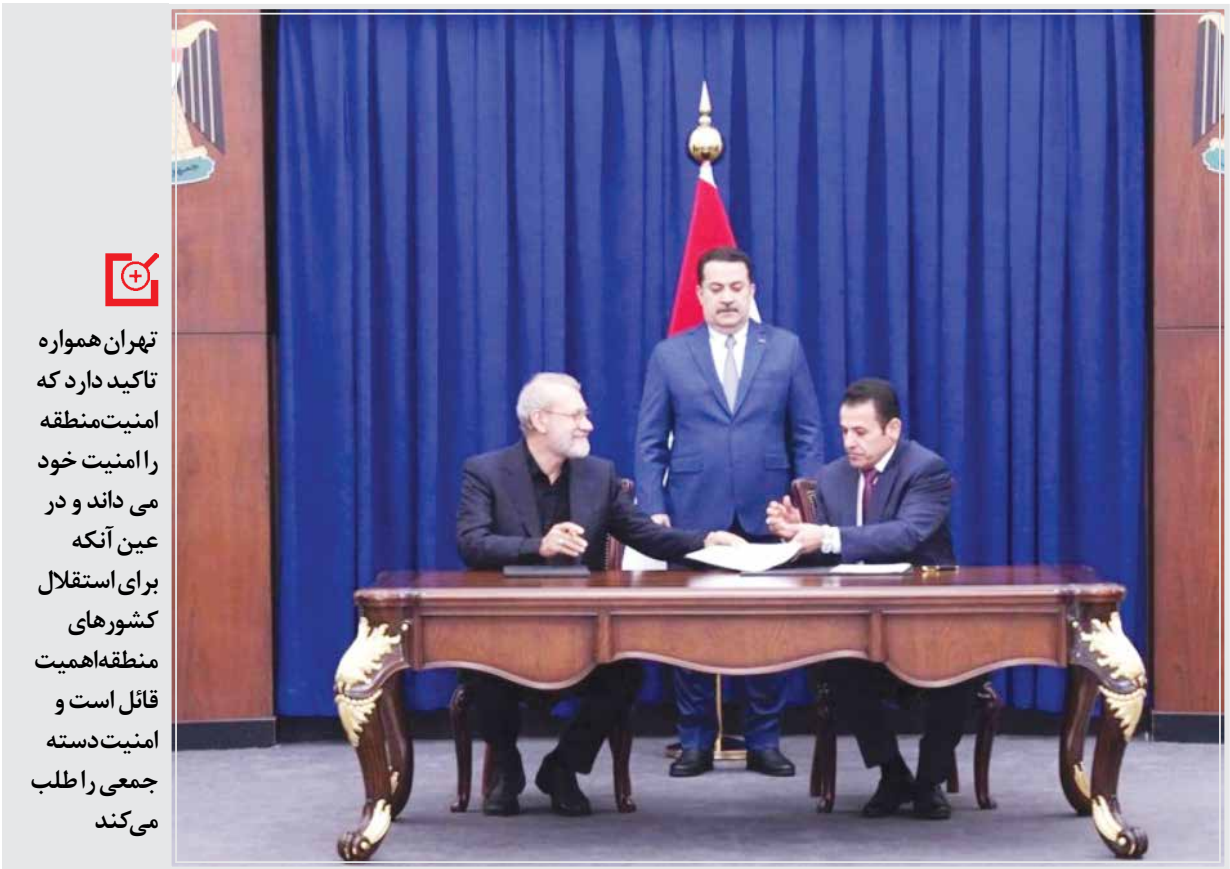
ایران با یکی از قدیمی‌ترین اعضای ناتو، ۵۳۴ کیلومتر مرز مشترک دارد. ترکیه در سال ۱۹۵۲ در دوران ریاست‌جمهوری جلال بایار، نخستین کشورهایی بودند که به ۱۲ عضو رسمی و ابتدایی ناتو اضافه شدند.

در طول ۷۳ سال گذشته، روابط ایران و ترکیه فرازونشیب زیادی داشته‌است. گاهی رقابت‌ها به خصومت تشیده‌شده و گاه همکاری و منافع مشترک در روابط دو کشور به اختلافات چیره شده است. ۲۲ اسفند ۱۴۰۳، سفیر ایران در ترکیه اعلام کرد که حجم تجارت دو کشور در بهمن ماه این سال از ۱۷.۵ میلیارد دلار عبور کرده است. بنابراین، عوامل مختلفی در این موضوع تأثیرگذار هستند.

دیگر پایگاه‌های ناتو در منطقه

ارتش ایالات متحده آمریکا محور پیمان آتلانتیک شمالی با ناتو را تشکیل می‌دهد. در کنار آمریکا، کشورهای فرانسه و انگلستان نیز دو قدرت دیگر در این پیمان هستند که در کنار هم سه عضو هسته‌ای ناتو محسوب می‌شوند. ناتو به صورت رسمی پایگاهی ذیل این عنوان در دیگر مناطق جهان ندارد. بلکه کشورها بر اساس توافقات نظامی، در مناطق دیگر از جمله دیگر کشورهای عضو ناتو، پایگاه نظامی دایر می‌کنند.

سفر علی لاریجانی به عراق را که در ادامه به لبنان نیز می‌رسد، باید ادامه سیاست همگرایی منطقه‌ای ایران با تکیه بر توسعه مناسبات اقتصادی و سیاسی و امنیت بومی شده ارزیابی نمود؛ سیاستی که قطعا می‌تواند زمینه ساز تحولاتی مهم در روابط دو کشور و معادلات منطقه شود.

توان دفاعی کشورهای منطقه از جمله ایران و عراق بوده که تجاوزگری رژیم صهیونیستی و آمریکا به ایران و نیز بمباران سامانه پدافندی عراق و نیز نقضی آنها برای خلع سلاح نیروی مردمی ایجاد شده با فتوای مرجعیت نمودی از این رفتارهاست.

امنیت مشترک، کانون مذاکرات دو کشور

تقارن سفر لاریجانی به عراق با ایام پیادهروی اربعین سالار شهیدان و حضور میلیون‌ها ایرانی در این مراسم در کنار آنکه بیانگر عمق پیوند در مناسبات دو کشور است در عین حال ضرورت هماهنگی در سطوح عالی جهت خدمت رسانی به زائران اربعین را الزام آور می سازد. این هماهنگی‌ها درجالی پیش از این در سطوح وزارت کشور، نهادهای امنیتی و انتظامی و حمل و نقل صورت گرفته است با سفر لاریجانی ابعاد تازه‌ای می‌گیرد که خود بیانگر میزان اهمیت و جایگاهی است که دولت‌های دو کشور در باب ارتباطات فرهنگی و دینی میان ملت‌ها قائل هستند. البته این تعاملات با توجه به حضور زائرانی از سراسر جهان از حوزه دو جانبه و یا در سازمان همکاری اسلامی و مجامع جهانی اجرا کرده‌اند. در مقطع کنونی که رژیم صهیونیستی با حمایت‌آمریکا به تشدید نسل کشی در غزه می‌پردازد، آمریکا به دنبال توطئه خلع سلاح نیروهای مردمی و مقاومتی کشورهای منطقه برای آسیب‌پذیرسازی تمام کشورهای منطقه در برابر رژیم صهیونیستی است.

در شرایطی که وضعیت سوریه در حالتی ناپایدار و بحرانی قرار دارد و طرح تجزیه آن هر روز گسترده‌تر می‌شود و تحریم‌ها و تعرفه‌ها تجاری آمریکا علیه بسیاری از کشورهای مستقل اعمال می‌شود، همکاری

ناتویشت مرزهای ایران

حضور نظامی در کریدور زنگرور

حضور نظامی مستقیم در کریدور زنگرور موضوعی بحث‌برانگیز است که در منابع مختلف به‌صورت متفاوت گزارش شده است. اما بیانیه سه جانبه کاخ سفید حضور نظامی مستقیم آمریکا با ناتو در کریدور را پیش‌بینی نکرده است. با این حال، نزدیکی کریدور به مرز ایران نگرانی‌هایی را در تهران ایجاد کرده، زیرا زیرساخت‌های کریدور می‌توانند برای استقرار تجهیزات نظارتی یا لجستیکی نظامی استفاده‌شود.

آمریکا از طریق آموزش نظامی و تأمین تسلیحات برای آذربایجان، به‌طور غیرمستقیم حضور نظامی خود را در منطقه تقویت می‌کند. این شامل فروش پهپادها و سیستم‌های دفاع هوایی به ارزش ۵۰۰ میلیون دلار در سال ۲۰۲۵ است.

احتمال حضور ناتو در مرزهای ایران

ادعای حضور ناتو در مرزهای ایران از طریق کریدور جدید موضوعی حساس و مورد مناقشه است که در منابع مختلف به‌صورت متفاوت تحلیل شده است.

آنچنان که ای‌ای دیلی (۲۰۲۵) نیز توصیف کرده، برخی منابع ایرانی و روسی کریدور زنگرور را «کریدور توراتی ناتو» نامیده‌اند و مدعی‌اند که این پروژه به ناتو امکان می‌دهد تا پایگاه‌هایی در نزدیکی مرزهای ایران ایجاد کند. با این حال، بیانیه صلح هیچ اشاره‌ای به حضور مستقیم ناتو ندارد.

این در حالی است که ناتو علاقه‌مند به گسترش نفوذ خود در قفقاز جنوبی است، اما حضور نظامی مستقیم در کریدور زنگرور بعید است، زیرا ارمنستان، به‌عنوان کشوری که کریدور در خاک آن قرار دارد، عضو ناتو نیست و روابط نزدیکی با روسیه دارد. با این حال، همکاری‌های نظامی ناتو با آذربایجان، مانند تمرینات مشترک در سال ۲۰۲۴، می‌تواند به‌طور غیرمستقیم به تقویت حضور ناتو در منطقه منجر شود.

به همین دلیل است که ایران و روسیه معتقدند که کریدور زنگرور بخشی از استراتژی ناتو برای محاصره آن‌ها است. علی‌اکبر ولایتی، مشاور رهبر انقلاب، کریدور را «گورستان مزدوران ترامپ» خوانده و هشدار داده که ایران اجازه حضور ناتو در نزدیکی مرزهای خود را نخواهد داد. با این حال، شواهد کنونی نشان‌دهنده حضور غیرنظامی (زیرساختی) آمریکا در کریدور است، نه حضور مستقیم ناتو.

ساختاری که باید در هم شکسته شود

گوتشر بی اثرترین مقام عالی جهان

